

УДК 336.71

УРАХУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАНКІВ У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Цистан Ірина Василівна,
аспірант
ДВНЗ «Університет банківської справи»
e-mail: tsystan.ira@mail.ru

Анотація. Обґрунтовано важливість використання банківського інвестиційного потенціалу для кредитування вітчизняної економіки, а також для диверсифікації ризиків і збільшення рентабельності самого банківського бізнесу. Застосування комплексного підходу до використання інвестиційного потенціалу банків на основі фінансування за рахунок внутрішніх і зовнішніх джерел створить умови для соціально-економічного розвитку економіки України.

Ключові слова: інвестиційний потенціал, банк, економіка, розвиток, інвестиційна діяльність банків.
Формул: 0; рис.: 0; табл.: 0; бібл.: 16.

TAKING INTO ACCOUNT THE INVESTMENT POTENTIAL OF BANKS IN THE ECONOMIC DEVELOPMENT OF UKRAINE

Tsystan Iryna,
Postgraduate Student
of SHEI «Banking University»
e-mail: tsystan.ira@mail.ru

Abstract. In modern conditions for economic development it is important to improve the efficiency of the investment potential of banks that will not only extend credit to the economy, but also will help diversify risks and increase the profitability of the banking business, increase confidence in the banks. This, in turn, will create conditions for better financing of the economy from domestic and external sources and contribute to socio-economic development of Ukraine. The article deals with the importance of using of banking investment potential and examined the opportunity of an integrated approach to the use of investment potential of banks as a prerequisite for economic development of Ukraine.

Keywords: investment potential, bank, economy, development, investment banking activities.
Formulas: 0; fig.: 0; tabl.: 0; bibl.: 16.

УЧЕТ ИНВЕСТИЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА БАНКОВ В ПРОЦЕССЕ РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ

Цистан Ирина Васильевна,
аспирант
ГБУЗ «Университет банковского дела»
e-mail: tsystan.ira@mail.ru

Аннотация. Обоснована важность использования банковского инвестиционного потенциала для кредитования отечественной экономики, а также для диверсификации рисков и увеличения рентабельности самого банковского бизнеса. Применение комплексного подхода к использованию инвестиционного потенциала банков на основе финансирования за счет внутренних и внешних источников создаст условия для социально-экономического развития экономики Украины.

Ключевые слова: инвестиционный потенциал, банк, экономика, развитие, инвестиционная деятельность банков.
Формул: 0; рис.: 0; табл.: 0; библи.: 16.

Вступ. На сучасному етапі розвитку світових економічних відносин важливого значення набуває пошук шляхів розвитку національної економіки. Одним із них є забезпечення достатніх обсягів інвестиційних ресурсів для здійснення структурних перетворень у господарському комплексі країни. У сучасних умовах забезпечення ефективного розвитку банківської системи України є одним із першочергових завдань, тому що саме нормальний розвиток банківської системи чинить позитивний вплив на розвиток економіки і, навпаки, розвинена і стабільна економіка сприяє розвитку банківської діяльності. Банки є одними з провідних фінансових посередників, здатних мобілізувати значні обсяги інвестиційних ресурсів на внутрішньому і зовнішньому ринках капіталів та інвестувати їх у розвиток економіки.

Аналіз досліджень і постановка завдання. Вивченню проблем і перспектив розвитку банківської інвестиційної діяльності присвятили свої праці науковці А. Болдова, Г. Романова [1], О. Нагорна [2], Т. Майорова [3], Р. Джованіні [4], М. Мазукато [5] та інші. Питання, пов'язані з формуванням і використанням банківського інвестиційного потенціалу, розглянуто, зокрема, у працях С. Леонова [6], Н. Ткаченко [7], І. Бойко [8], значна кількість праць пов'язана з дослідженням кредитно-інвестиційного потенціалу банків і розкриттям сутності інвестиційної діяльності банків, зокрема такий аналіз присутній у працях А. Калетовика [9] і Дж. Хандсон [10].

Ураховуючи складну ситуацію в Україні, дальшого дослідження потребує питання використання інвестиційного потенціалу банків як важливої передумови розвитку економіки України. Отже, мета дослідження полягає в розкритті необхідності залучення інвестиційного потенціалу банків для підтримки розвитку економіки України і розгляд основних шляхів поліпшення цього процесу. Для досягнення мети використано такі методи: аналізу та синтезу, індукції та дедукції, порівняння, узагальнення – для розгляду основних засад використання інвестиційного потенціалу банків та абстрактно-логічний метод – для визначення напрямів удосконалення цього процесу.

Результати дослідження. Загалом, під банківськими інвестиціями слід розуміти вкладення банківських ресурсів на тривалий строк. Банк може виступати учасником інвестиційного процесу за допомогою механізмів середньо- і довгострокового кредитування, також банк може вкладати кошти в цінні папери, що мають за мету одержання прибутку. Комерційні банки здійснюють фінансові (прямі та портфельні) і нефінансові (капітальні) інвестиції.

Інвестиційна діяльність банків має непересічне значення для фінансування структурних зрушень в економіці, упровадження сучасних досягнень технічного прогресу, розвитку малого та середнього бізнесу тощо. Однак низька капіталізація більшості вітчизняних банків звужує їхні інвестиційні можливості та не дозволяє їм відігравати істотну роль у фінансуванні економічного розвитку, у зв'язку з чим проблема використання інвестиційного потенціалу

банків для розвитку банківської системи та економіки загалом набуває особливо актуального значення.

Існує щільний кореляційний зв'язок між рівнем розвитку фінансового, у тому числі й банківського, сектору і темпами зростання економіки, що зумовлено низкою причин: поглибленням глобалізації у фінансовій сфері, процесами об'єднання та взаємопроникнення банківських, промислових і торговельних капіталів, значною потребою реальної економіки у фінансово-кредитних та інвестиційних ресурсах, розширенням сфер інвестування банківських капіталів тощо [6].

На сьогодні простежуються певні позитивні зміни з цього питання. Зокрема, у рейтингу інвестиційної привабливості країн світу International Business Compass за 2015 рік Україна за рік піднялася на 20 позицій, зайнявши 89-те місце (2014 р. – 109-те), і входить до переліку країн, що показали найкраще зростання за рік, нарівні з Білоруссю і Латвією. Зазначені індекси характеризують економічну та фінансову привабливість різних країн світу на підставі трьох основних показників: економічних, політичних і соціокультурних умов.

У рейтингу легкості ведення бізнесу, що його розробляє Світовий банк, 2015 року Україна посіла 96-те місце і поліпшила свої позиції відразу на 16 пунктів порівняно з 2014 роком. У доповіді Doing Business 2015 зазначається, що 2014 року в Україні було досягнуто важливого прогресу у сферах реєстрації прав власності та оподаткування. За цими двома показниками Україна поліпшила своє місце на 25 позицій.

Однак в умовах впливу інвестиційних капіталів, з огляду на відсутність гарантій безпеки для інвестора і високий ступінь ризику, світова тенденція скорочення банківського кредитування є додатковим фактором гальмування економічного розвитку України. Зазвичай, стандарти кредитування формуються під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів, які для України вкрай негативні. Масовий вплив депозитів, значні внутрішні дисбаланси банківських установ та ускладнений доступ до світових фінансових ринків не дозволяють прогнозувати зниження ставок за кредитами та їх доступність для малого і середнього бізнесу.

Також слід ураховувати особливості встановлення кредитних ставок в Україні і за кордоном. Умови, в яких працюють українські банки, формують ситуацію, коли ставки за кредитами значно перевищують ставки на аналогічні кредити в зарубіжних банках. Саме тому в системі відтворення і збільшення економічного потенціалу української економіки, а отже, забезпечення високих темпів економічного зростання, важливу роль слід приділити банківським інвестиціям.

Сутність інвестиційного потенціалу банку досліджується різносторонньо, у зв'язку з досить широким спектром питань, які він охоплює. Важливим питанням є визначення складових, які б дали змогу оцінити інвестиційний потенціал банку і банківської системи. Зокрема, І. Бойко до таких складових відносить: власний капітал банків (статутний і балансовий капітал), структуру залучених ресурсів, прибуток і структуру кредитно-інвестиційного портфеля банку [8].

Виходячи з економічної сутності інвестиційного потенціалу як можливості здійснювати інвестиційну діяльність, на нашу думку, таке визначення складових інвестиційного потенціалу банків є не зовсім коректним. Неможливо використати структуру залучених коштів і кредитно-інвестиційного портфеля для здійснення активних інвестиційних операцій. До того, не варто окремо виділяти прибуток, оскільки він є складовою балансового капіталу.

О. Заславська і Г. Коваль зазначають [11], що реалізація банківськими установами інвестиційної діяльності має бути пов'язана з ухваленням конкретних рішень у сфері нарощування обсягів банківських інвестиційних ресурсів. Від того, наскільки банки приділятимуть увагу формуванню цих ресурсів, залежить їхня спроможність здійснювати активні інвестиційні операції. Тому автори поділяють інвестиційний потенціал банку на власний і залучений. Власний інвестиційний потенціал банку формують його статутний капітал, резервний капітал, банківський прибуток тощо, а залучений інвестиційний потенціал – грошові кошти, розміщені в депозитах, банківських векселях тощо. Вважаємо, що в українських реаліях більшу увагу слід приділяти власному інвестиційному потенціалу і статутному капіталу як його складовій та залученню довгострокових коштів.

Актуальною проблемою в дослідженні інвестиційного потенціалу банків залишається ефективне використання наявних і потенційних можливостей банку та подальше нарощування ресурсів і можливостей за рахунок здійснення інвестиційної діяльності. Саме тому в рамках дослідження питання посилення рівня використання інвестиційного потенціалу банків особливої уваги потребує аналіз інвестиційної діяльності банків в Україні.

Згідно з дослідженнями М. Руденка [12], особливістю української банківської інвестиційної діяльності є те, що банки у своїй більшості недостатньо інвестують реальний сектор економіки, що значною мірою зумовлено відсутністю реальних структурних перетворень у вітчизняній економіці та високими кредитними ризиками. В Україні тривалий час (1995–1999) банки під час формування портфеля цінних паперів найбільше вкладень здійснювали в облігації внутрішньої державної позики (ОВДП). Тобто заради швидких і гарантованих доходів банки надавали перевагу не прямому фінансуванню економіки, а інвестуванню кредитних ресурсів у гарантовані державою цінні папери: ОВДП, інші цінні папери з високим рівнем надійності, що рефінансуються. Це призвело до того, що обсяг кредитів, здійснених в економіку, був значно меншим від коштів, вкладених в ОВДП.

Н. Ясинська і А. Кортельова [13] відзначають, що лише з 2000 року почалися помітні зрушення у сфері кредитування підприємств. Проте, за даними Національного банку України, частка інвестиційних кредитів є ще низькою. Упродовж 1998–2007 років банки переважно надавали кредити на поточну діяльність підприємств, частка яких коливалась у межах 80–90%, а частка кредитів в інвестиційну діяльність за той самий період перебувала на рівні 5–10 відсотків.

При цьому автори відзначають позитивну динаміку щодо високої частки кредитів, наданих суб'єктам господарювання, розмір якої становив 80 відсотків від загальної суми наданих кредитів.

Загалом, інвестиційний потенціал – це базова фундаментальна основа стійкого розвитку національної економіки. Національний інвестиційний потенціал визначається наявністю інвестиційних ресурсів для здійснення реальних і фінансових інвестицій, які матеріалізуються у новостворених факторах суспільного виробництва й суспільній інфраструктурі. Таким чином, інвестиційний потенціал визначає сукупну здатність підприємства здійснювати інвестиційну діяльність, причому ступінь інвестиційної активності й ефективність інвестування детермінуються рівнем (або величиною) та мірою використання цього потенціалу.

Останнім часом інвестиційна привабливість вітчизняної економіки суттєво знизилася, що безпосередньо проявилось у зміні позиції України в рейтингах, які публікують міжнародні рейтингові агентства.

Негативна поточна економічна динаміка в Україні посилюється значним зменшенням інвестицій. Обсяг валового нагромадження основного капіталу скоротився порівняно з 2013 роком приблизно на 25%, частка інвестицій у структурі ВВП впала нижче за 15%, що означає «вимивання» інвестиційного потенціалу та потенціалу економічного відновлення загалом. Практично всі отримувані ресурси – як домогосподарств, так і державного сектору – витрачаються на споживання, рівень якого 2014 року перевищив 90% ВВП [14].

Проблемними питаннями, які створюють перешкоди на шляху активізації банківської діяльності в інвестиційному процесі, є низька капіталізація банків та обмежені можливості банків щодо виділення фінансових ресурсів при інвестуванні великих проектів. Тільки незначна кількість банків здатні повноцінно вести інвестиційну діяльність і здійснювати інвестиційне кредитування економіки. У період з 2011 до 2015 року спостерігалось стійке зростання обсягів активів банківської системи, проте така динаміка пов'язана не лише безпосередньо з діяльністю банків, а також і з коливаннями валютних курсів. До того ж мало місце значне зростання ризиків у діяльності банків.

Усе це негативно позначилося на діяльності банків. Зокрема, за підсумками першого півріччя 2016-го банківська система України була збитковою. Така ситуація зумовлена передусім погіршенням якості активів банків, що, у свою чергу, зумовлює необхідність подальшого доформування резервів, і, зрештою, негативно впливає як на показники дохідності банків, так і знижує інвестиційний потенціал банків.

Слід звернути увагу на значне зниження частки коштів банків у структурі джерел фінансування капітальних інвестицій в Україні. Порівняно з 2012 роком вона зменшилася майже удвічі – з 16,1 до 8,8% 2014-го. Основним джерелом фінансування капітальних інвестицій в економіку України залишаються власні кошти підприємств та організацій, частка яких у 2012–2014 роках зросла з 59,2 до 71,5%, а також кошти населення на індивідуальне житлове будівництво, частка яких збільшилася з 8,3 до 10,5 відсотка.

Як показує досвід розвинених країн, вирішення стратегічних завдань національної економіки шляхом активізації інвестиційної діяльності банків вимагає дієвої участі держави шляхом реалізації певної стратегічної програми щодо стимулювання вкладень в економіку. Ступінь цієї участі багато в чому визначається сформованістю ринкових механізмів, форми і методи участі – особливостями конкретної економічної ситуації.

Вибір напрямів і способів державного втручання передбачає розроблення форм взаємозв'язку держави, банків та підприємств з урахуванням прогресивного зарубіжного досвіду фінансування, особливості якого пов'язані з відмінністю основних моделей побудови кредитно-банківських систем. Специфіка цих моделей характеризує різну роль комерційних банків у забезпеченні діяльності і фінансуванні підприємств. Найбільш корисним для України може бути досвід Німеччини, в якій діє універсальна модель побудови банківської системи, відповідно до якої банки є одночасно основними кредиторами реального сектору і головними суб'єктами фінансового ринку.

З огляду на роль банків на вітчизняному фінансовому ринку і в системі перетворення заощаджень на інвестиції можна стверджувати, що в сучасних умовах значення банківської системи у відродженні економіки України буде зростати. І тому важливо, спираючись на закордонний досвід, розробити власний підхід до підвищення ефективності банківської інвестиційної діяльності.

Проте низка чинників стримує розвиток інвестиційної діяльності банківських установ в Україні, а саме:

- обмежений обсяг ресурсів для проведення інвестиційних операцій та їхня висока вартість;
- невідповідність термінів ресурсної бази та інвестиційних проектів (на сьогодні значну частку у структурі пасивів банку становлять короткострокові ресурси, тоді як для здійснення інвестицій потрібні довгострокові ресурси);
- значний рівень ризиків інвестування для банків (нестабільність стану національної економіки не дозволяє прогнозувати результат реалізації інвестиційних проектів підприємствами і, відповідно, рівень рентабельності інвестованих ресурсів);
- недовіра до банків з боку клієнтів;
- відсутність дієвих механізмів стимулювання з боку держави.

Тому важливо залучити інвестиційний потенціал вітчизняних банків для задоволення потреб економіки і розширення меж їхньої діяльності.

Для ефективного здійснення цього процесу інвестиційна діяльність комерційних банків має ґрунтуватися на таких засадах:

- відповідність стратегічним цілям діяльності банку, орієнтація на потреби ринку;
- створення продуктів і послуг, що можуть полегшити доступ банку до дешевих і стійких джерел ресурсів на ринку;
- відповідність за термінами джерел формування ресурсів і напрямів їх використання;

- диверсифікованість джерел банківських ресурсів, що підвищить сталість ресурсної бази банку;
- урахування зовнішніх і внутрішніх чинників середовища банку, мінімізація впливу банківських ризиків;
- удосконалення роботи філійної мережі банку щодо залучення ресурсів;
- використання сучасної технічної бази, комп'ютерної техніки і технологій для економічного обґрунтування управлінських рішень щодо формування інвестиційного потенціалу банків.

Ураховуючи значні потреби в інвестиційних ресурсах та обмежені можливості банків, до цього переліку слід включити здійснення інвестиційної діяльності банків із використанням консорціумного кредитування. Оскільки саме цей вид інвестування дозволить банкам згенерувати значний розмір фінансових ресурсів, розподілити ризики і диверсифікувати свою діяльність.

За сучасних глобалізаційних процесів і тенденцій розвитку світової економіки важливим питанням є використання тієї моделі розвитку економіки, яка дозволить найповніше задовольнити національні інтереси країни. Оптимальним, на нашу думку, є використання інвестиційно-інноваційної моделі розвитку економіки, яка передбачає вкладення основних довгострокових кредитних інвестицій у наукоємні, високотехнологічні галузі [16]. Оскільки це не дозволить державі стати сировинним додатком і дасть змогу розвивати виробництво продукції для задоволення власних потреб і розширити експорт вітчизняних продуктів і послуг з високою доданою вартістю.

Нині, в умовах фінансової та макроекономічної нестабільності, вітчизняні банки змінюють свої інвестиційні стратегії, віддаючи перевагу проектам із коротким строком окупності. Проте основну частину кредитних вкладень, у тому числі й довгострокових, українські банки все ж спрямовують не в реальний сектор економіки.

Саме тому на державному рівні слід здійснювати заходи щодо залучення інвестицій та формування умов для розвитку бізнесу як основних рушійних факторів розвитку економіки. Одним із дієвих механізмів участі держави в цьому процесі є залучення державних банків як суб'єктів, які будуть надавати підтримку пріоритетним для держави галузям. Оскільки це дозволить більш ефективно вкладати кошти і спростить процедури виділення фінансових ресурсів та контролю за їхнім розподілом і використанням.

Для української економіки залишається важливим процес визначення пріоритетних галузей для інвестування, до яких, на нашу думку, слід віднести:

- виробництво високотехнологічних приладів;
- сферу розроблення і вдосконалення інформаційних технологій;
- житлово-комунальний комплекс, у сфері будівництва відходопереробних підприємств і модернізації об'єктів сфери теплопостачання, централізованого водопостачання і водовідведення;

- літакобудування і машинобудування за рахунок виробництва нових та імпортозамісних видів машин і виробничого устаткування, автотранспортних та інших транспортних засобів;
- транспортну інфраструктуру, зокрема будівництво і реконструкцію доріг;
- курортно-рекреаційну сферу і туризм у сфері будівництва курортно-рекреаційних об'єктів та об'єктів туристичної інфраструктури;
- агропромисловий комплекс у сфері переробки результатів їхньої діяльності, зокрема виробництва конкурентоспроможних на зовнішніх ринках харчових продуктів.

Важливим напрямом подальшого розвитку процесу інвестиційного кредитування пріоритетних галузей економіки в Україні є формування прозорої системи взаємодії Кабінету Міністрів України, міністерств, яким підпорядковані ці галузі, комерційних банків і Національного банку України.

Кабінет Міністрів України в межах своїх повноважень повинен розробити програму підтримки галузі та на основі цієї програми внести кошти у витратну частину державного бюджету. Кошти, закладені в бюджеті, перераховуються відповідному міністерству, яке, у свою чергу, розподіляє їх через уповноважені банки і звітує перед Кабінетом Міністрів України про їх використання.

Загалом, значення використання банківського інвестиційного потенціалу як важливої передумови розвитку економіки слід розглядати в комплексі як на макро-, так і мікроекономічному рівнях. Такий підхід передбачає врахування інтересів головних суб'єктів економічних відносин на рівні держави і сприяє підвищенню довіри світової спільноти банківської системи України та залученню іноземних коштів. У рамках створення механізму підтримки інвестиційної діяльності банків держава має взяти на себе частину ризику інвестиційної діяльності, зумовленого економічним станом країни. Важливо також ураховувати зарубіжний досвід, однак за умови його вивчення і пристосування до українських реалій ведення банківської інвестиційної діяль-

ності. Головним критерієм, на який варто звернути увагу, є наявність співробітництва між державою, банками і безпосередньо суб'єктами, яким потрібні інвестиційні ресурси.

Весь цей комплекс заходів направлений на формування і використання інвестиційного потенціалу банків як однієї з передумов розвитку економіки. Загалом, використання банківського інвестиційного потенціалу слід розглядати в комплексі як на рівні банку та банківської системи, так і на рівні держави загалом.

Безпосередньо для банківської системи ефективно використання інвестиційного потенціалу дозволить створити умови для підтримки стабільного функціонування банківських установ і підвищення їхньої конкурентоспроможності. Вагомим фактором є формування здорової конкуренції на ринку банківських послуг, оскільки це сприятиме підвищенню ефективності діяльності банків. Також не менш важливою є можливість виходу вітчизняних банків на міжнародний рівень.

Поліпшення рівня життя населення і підвищення довіри інвесторів до України позитивно вплине на розвиток економіки, який, у свою чергу, є запорукою стабільного функціонування вітчизняної банківської системи.

Висновки. На основі дослідження можна зробити висновок, що в сучасних умовах вагомим значення набуває пошук шляхів розвитку економіки, зокрема через ефективне використання всіх наявних ресурсів, одним з яких є інвестиційний потенціал банків. Оскільки це дозволить не лише розширити можливості кредитування економіки, а й сприятиме диверсифікації ризиків та підвищенню прибутковості банківського бізнесу, зростанню довіри до банків. Це, у свою чергу, створить умови для поліпшення фінансування економіки з внутрішніх і зовнішніх джерел і сприятиме соціально-економічному розвитку України. Однак потребує дальшого дослідження сам механізм формування взаємодії суб'єктів економіки у процесі використання інвестиційного потенціалу банківських установ з урахуванням тих змін, які відбуваються у вітчизняній та світовій економіках.

Список використаної літератури

1. Болдова А. А. Інвестиційна діяльність банків України [Електронний ресурс] / А. А. Болдова, Г. І. Романова. – Режим доступу : <http://irbis-nbuv.gov.ua>.
2. Нагорна О. В. Інвестиційна діяльність як особлива сфера банківської діяльності [Електронний ресурс] / О. В. Нагорна, Ю. В. Василенко. – Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2189>.
3. Пересада А. А. Управління банківськими інвестиціями : монографія / А. А. Пересада, Т. В. Майорова. – Київ : КНЕУ, 2005. – 388 с.
4. Renato Giovannini. Investment Banking Services: Ownership Structures, Financial Advisory and Corporate Governance Models / Renato Giovannini, Vincenzo Capizzi, Gian Marco Chiesi // International Journal of Business Administration. – 2010. – Vol. 1, No. 1. – P. 49–63.
5. Mariana Mazzucato. Market Failures: The Market Creating and Shaping Roles of State Investment Banks / Mariana Mazzucato, Caetano C. R. Penna Beyond // Levy Economics Institute. Working Paper. – 2015. – No. 831. – P. 1–60.
6. Леонов С. В. Інвестиційний потенціал банківської системи України : монографія / С. В. Леонов. – Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2009. – 375 с.
7. Ткаченко Н. В. Формування інвестиційного потенціалу комерційних банків [Електронний ресурс] / Н. В. Ткаченко. – Режим доступу : http://fbi.crimea.edu/arhiv/2011/nv_4-2011/011vorobyeva.pdf.
8. Бойко І. О. Інвестиційний потенціал банківської системи України [Електронний ресурс] / І. О. Бойко. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/33_NIO_-2009/Economics/56148.doc.htm.

9. Bharat N. Anand. Investment Banking and Security Market Development: Does Finance Follow Industry? [Електронний ресурс] / Bharat N. Anand, Alexander Galetovic. – Режим доступу : <http://www.people.hbs.edu/banand/investmentbanking.pdf>.
10. Julie Hudson. The Social Responsibility of the Investment Profession: monograph. – The Research Foundation of CFA Institute, 2006. – 127 p.
11. Заславська О. І. Сучасний стан, проблеми та перспективи інвестиційної діяльності комерційних банків України / О. І. Заславська, Г. С. Коваль // Молодий вчений – 2015. – № 10 (25). – С. 12–16.
12. Руденко М. О. Аналіз діяльності банків України у сфері фінансових інвестицій / М. О. Руденко // Регіональна економіка. – 2008. – № 4. – С. 119–124.
13. Ясинська Н. А. Інвестиційна активність вітчизняних банків та перспективи її підвищення / Н. А. Ясинська, А. В. Кортельова // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2010. – № 684. – С. 343–346.
14. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
15. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua>.
16. Карчева Г. Т. Моделювання інвестиційної діяльності банків / Г. Т. Карчева // Вісник НБУ. – 2004. – № 10 (104). – С. 11–15.

References

1. Boldova, A. A. Investytsiina diialnist bankiv Ukrainy [Investment activity of Ukrainian banks]. (n. d.). irbis-nbuv.gov.ua. Retrieved from <http://irbis-nbuv.gov.ua> [in Ukrainian].
2. Nahorna, O. V. Investytsiina diialnist yak osoblyva sfera bankivskoi diialnosti [Investment activity as a distinct sphere of bank activity]. [economy.nayka.com.ua](http://www.economy.nayka.com.ua). Retrieved from : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2189> [in Ukrainian].
3. Peresada, A. A., & Maiorova, T. V. (2005). Upravlinnia bankivskymy investytsiimamy [Management of bank investments]. Kyiv : KNEU [in Ukrainian].
4. Giovannini, Renato, Capizzi, Vincenzo, & Chiesi, Gian Marco (2010). Investment Banking Services: Ownership Structures, Financial Advisory and Corporate Governance Models. International Journal of Business Administration, 1 (1), 49–63 [in Canada].
5. Mazzucato, Mariana, & Beyond, Caetano C. R. Penna. (2015). Market Failures: The Market Creating and Shaping Roles of State Investment Banks. Levy Economics Institute, 831, 1–60 [in USA].
6. Lieonov, S. V. (2009). Investytsiinyi potentsial bankivskoi systemy Ukrainy [The investment potential of the banking system of Ukraine]. Sumy : DVNZ «UABS NBU» [in Ukrainian].
7. Tkachenko, N. V. Formuvannia investytsiinoho potentsialu komertsiiynykh bankiv [Formation of investment potential of commercial banks]. (n. d.). fbi.crimea.edu. Retrieved from : http://fbi.crimea.edu/arhiv/2011/nv_4-2011/011vorobyeva.pdf [in Ukrainian].
8. Boiko, I. O. Investytsiinyi potentsial bankivskoi systemy Ukrainy [The investment potential of the banking system of Ukraine]. (n. d.). www.rusnauka.com. Retrieved from : http://www.rusnauka.com/33_NIO_2009/Economics-/56148.doc.htm [in Russian].
9. Anand, Bharat N., & Galetovic, Alexander. Investment Banking and Security Market Development: Does Finance Follow Industry? (n. d.). www.people.hbs.edu. Retrieved from : <http://www.people.hbs.edu/banand/investmentbanking.pdf>.
10. Hudson, Julie. (2006). The Social Responsibility of the Investment Profession. The Research Foundation of CFA Institute.
11. Zaslavska, O. I., & Koval, H. S. (2015). Suchasnyi stan, problemy ta perspektyvy investytsiinoi diialnosti komertsiiynykh bankiv Ukrainy [The modern state, problems and prospects of investment activity of banks in Ukraine]. Molodyivchenyi – The young scientist, 10 (25), 12–16 [in Ukrainian].
12. Rudenko, M. O. (2008). Analiz diialnosti bankiv Ukrainy u sferi finansovykh investytsii [Analysis of the activities of banks of Ukraine in financial investments]. Rehionalna ekonomika – Regional economy, 4, 119–124 [in Ukrainian].
13. Iasynska, N. A., & Kortelova, A. V. (2010). Investytsiina aktyvnist vitchyznianskykh bankiv ta perspektyvy yii pidvyshchennia [Investment activity of domestic banks and its prospects for improvement]. Visnyk Natsionalnogo Unversytetu «Lvivska Politekhnikha» – Bulletin of the National University «Lviv Polytechnic», 684, 343–346 [in Ukrainian].
14. Ofitsiinyi sait Derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy [The official website of the State Statistics Service of Ukraine]. (n. d.). www.ukrstat.gov.ua. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua> [in Ukrainian].
15. Ofitsiinyi sait Natsionalnogo banku Ukrainy [The official website of the National Bank of Ukraine]. (n. d.). www.bank.gov.ua. Retrieved from : <http://www.bank.gov.ua> [in Ukrainian].
16. Karcheva, H. T. (2004). Modeliuvannia investytsiinoi diialnosti bankiv [Simulation investment activity of banks]. Visnyk NBU – Visnyk of the National Bank, 10 (104), 11–15 [in Ukrainian].